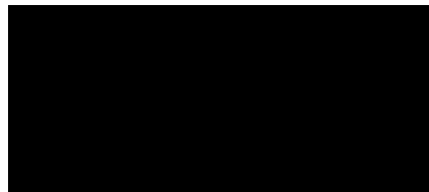

Krajský úřad, Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem
legislativně-právní odbor

Datum: 3. dubna 2019
Spisová značka: KUUK/40403/2019/LP
Číslo jednací: KUUK/45671/2019/LP
JID: 57750/2019/KUUK
Vyřizuje/linka: Mgr. Sylva Smutná/220
Počet listů/příloh: 6/0

ROZHODNUTÍ

Ústecký kraj, Krajský úřad ústeckého kraje, legislativně-právní odbor (dále jen „povinný subjekt“) rozhodl ve věci žádosti pana [redacted] (dále jen „žadatel“) podané podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dál také jen „InfZ“), a doručené povinnému subjektu dne 22. 3. 2019, evidované pod JID 51581/2019/KUUK (dále jen „žádost“)

takto:

žádost o informace, se dle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů,

odmítá.

Odůvodnění:

I.

Žadatel žádostí ze dne 22. 3. 2019, doručenou povinnému subjektu dne 22. 3. 2019 prostřednictvím datové schránky požádal o poskytnutí informace v rozsahu:

„prosím poskytněte mi podle zák. č. 106/1999 Sb. následující informaci: celkovou výši (sumu) veřejných prostředků (plat, odměny, náhrady atp.) vyplacených řediteli krajského úřadu v roce 2018.“

II.

Dne 1. 11. 2017 Ústavní soud vyhlásil Nález sp. zn. IV. ÚS 1378/16 ze dne 17. 10. 2017 (dále jen „Nález Ústavního soudu“). Ústavní soud se uvedeným nálezem, který je podle čl. 89 odst. 2 Ústavy České republiky závazný pro všechny orgány a osoby, zásadním způsobem vyjádřil k otázce poskytování informací o platech a odměnách podle InfZ.

Povinný subjekt zejména poukazuje na následující nosné části předmětného Nálezu Ústavního soudu:

„122. Ústavní soud je toho názoru, že ústavní stížnost nutno posoudit (aniž by odhlédl od ostatních stěžovatelů citovaných článků Listiny) zejména z hlediska článku 10 Listiny, zaručujícího právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého života a před shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním osobních údajů a z hlediska článku 8 Úmluvy, zaručujícího právo na respektování soukromého života. Dále musí být přihlédnuto k článku 17 Listiny, zaručujícího svobodu projevu a právo na informace, a k článku 10 Úmluvy, zaručujícího svobodu projevu (a v jejím rámci též právo na informace ve veřejném zájmu).

123. Z výše uvedené judikatury ESLP, Soudního dvora EU a Ústavního soudu lze formulovat některé následující obecné principy vztahující se k daným ústavně zaručeným právům a svobodám.

124. Článek 10 Úmluvy zaručuje právo na svobodu projevu a v jeho rámci právo na přístup k informacím ve veřejném zájmu. Toto právo není absolutní, ale je omezené resp. podmíněné nezbytností těchto informací pro výkon svobody projevu, zahrnující právo přijímat a rozšiřovat informace.

125. Povinná osoba může odmítnout poskytnout žadateli informace o platu a odměnách zaměstnance vyžádané na základě ustanovení § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím, pokud nejsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu;
- b) informace samotná se týká veřejného zájmu;
- c) žadatel o informaci plní úkoly či posílání dozoru veřejnosti či roli tzv. "společenského hlídačského psa";
- d) informace existuje a je dostupná.

Nejsou-li všechny tyto podmínky splněny, potom odmítnutí poskytnout žadateli informaci o platu a odměnách zaměstnance není porušením povinnosti státních orgánů a orgánů územní samosprávy poskytovat přiměřeným způsobem informace o své činnosti, vyplývající z článku 17 odst. 5 Listiny.

126. Článek 17 odst. 1 Listiny zaručuje (obdobně jako článek 10 odst. 1 Úmluvy) právo na přístup k informacím. Ustanovení článku 17 odst. 5 Listiny zavazuje státní orgány a orgány územní samosprávy poskytovat informace o své činnosti "přiměřeným způsobem" s tím, že podmínky a provedení tohoto závazku, resp. jemu odpovídajícího práva, stanoví zákon. Právo na informace ve veřejném zájmu není absolutní; pokud jeho výkon zasahuje do práva na ochranu soukromého života, chráněného článkem 10 Listiny a článkem 8 Úmluvy, je nutno v každém jednotlivém případě všechna tato práva poměřovat a zajistit mezi nimi spravedlivou rovnováhu.

127. Požadavek "přiměřenosti" je nutno dle přesvědčení Ústavního soudu vykládat ve světle výše uvedeného testu, uplatňovaného ESLP při aplikaci článku 10 Úmluvy ve vztahu k poskytování informací ve veřejném zájmu (viz body 85 až 94 odůvodnění tohoto nálezu).

128. Informace o platových poměrech zaměstnanců jsou osobní údaje, spadající pod ochranu článku 10 Listiny a článku 8 Úmluvy, zaručujícího právo na ochranu před neoprávněným

zasahováním do soukromého života, a právo na informační sebeurčení, umožňujícího jednotlivci spoléhat na své právo na soukromí z hlediska dat, která jsou shromažďována, zpracovávána a šířena.

129. V posuzovaném případě je poskytnutí těchto informací povinnou osobou (zaměstnavatelem) zřetelným zásahem do práva stěžovatelů na ochranu před zasahováním do soukromého života a do práva na ochranu před neoprávněným zveřejňováním osobních dat. Dochází takto ke střetu ústavně garantovaných základních práv, tj. práva stěžovatelů na ochranu před zasahováním do soukromého života dle čl. 10 Listiny a čl. 8 Úmluvy - to na straně jedné, a práva žadatele na svobodu projevu (a v jeho rámci práva na informace ve veřejném zájmu), chráněného článkem 17 Listiny a článkem 10 Úmluvy - to na straně druhé.

130. Při střetu základních práv nutno vycházet z principu, že všechna základní práva jsou rovnocenná. Orgány aplikující relevantní právní úpravu - tj. v posuzovaném případě osoby poskytující informaci, správní orgány a soudy v systému správního soudnictví - musí v každém jednotlivém případě porovnat dotčená základní práva, a posoudit, zda mezi nimi byla dodržena spravedlivá rovnováha.

131. Jak bylo uvedeno již výše, výsledek by se v zásadě neměl lišit podle toho, zda věc byla posuzována podle čl. 8 Úmluvy resp. čl. 10 Listiny na straně jedné, nebo podle čl. 10 Úmluvy resp. čl. 17 Listiny, na straně druhé. Všechna tato práva zasluhují stejnou ochranu.

132. Ze shromážděných podkladů je v nyní posuzované věci zřejmé, že zaměstnavatel (zřejmě pod tlakem rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 As 55/2012), jako povinná osoba ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím, osobní údaje stěžovatelů žadateli poskytl, aniž by se jakkoliv vyrovnal se skutečností, že takové poskytnutí informací je zásahem do ústavně chráněného práva na ochranu soukromého života svých zaměstnanců.

133. V žádosti žadatele ze dne 1. 6. 2015 o poskytnutí informací (viz bod 6 odůvodnění tohoto nálezu) není jakákoliv zmínka o účelu, k jakému mají být požadované osobní údaje užity ve veřejném zájmu, a v čem tento veřejný zájem má spočívat. Nebylo proto možné ani posoudit, zda sledovaného účelu nebylo možné dosáhnout i jinak, tj. při šetření ústavně chráněných základních práv dotčených osob (stěžovatelů).

134. Ústavní soud nesouhlasí se závěrem Nejvyššího správního soudu vysloveným v jeho rozsudku sp. zn. 8 As 55/2012, že test proporcionality není třeba provádět při posuzování jednotlivých konkrétních případů, protože takový text prý provedl již zákonodárce při formulaci ustanovení § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím.

135. Žádným zákonem nelze abstraktně vyloučit ochranu základních práv a svobod, zaručenou ústavním pořádkem. V každém jednotlivém případě střetu ústavně zaručených práv musejí soudy a jiné orgány veřejné moci zvážit význam a intenzitu dotčených práv. V posuzované věci spočívalo pochybení statutárního města Zlín v tom, že při rozhodování o žádosti žadatele neprovedlo nezbytný test proporcionality.

136. Ústavní soud konstatuje, že poskytování informací o odměnách za práci není obecně protiústavní, nicméně případný zásah do základních práv dotčených osob je nutno posuzovat podle okolností každého jednotlivého případu.

137. Z vyložených důvodů Ústavní soud ústavní stížnosti vyhověl podle ustanovení § 82 zákona o Ústavním soudu a konstatuje, že v posuzovaném případě statutární město Zlín porušilo poskytnutím osobních informací o platech a odměnách stěžovatelů jejich právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého života, právo na ochranu před neoprávněným zveřejňováním osobních údajů a právo na respektování soukromého života; tato základní práva jsou zaručena článkem 10 odst. 2, odst. 3 Listiny a článkem 8 odst. 1 Úmluvy.

138. Statutárnímu městu Zlín se podle § 82 odst. 3 písm. b) zákona o Ústavním soudu zakazuje, aby pokračovalo v poskytování osobních údajů o platech a odměnách stěžovatelů.

III.

Povinný subjekt vyzval žádostí dotčenou osobu, aby se k předmětné žádosti o poskytnutí informací vyjádřila ve směru, zda s poskytnutím předmětné informace žadateli souhlasí.

Dotčená osoba sdělila, že s poskytnutím předmětné informace žadateli nesouhlasí. Vyjádření dotčené osoby je založeno ve spisu.

IV.

Při řešení otázky, zda poskytnout žadateli požadované informace postupoval povinný subjekt v mezích platné právní úpravy, respektive na podkladě výsledku posouzení naplnění podmínek, při jejichž splnění lze žadateli požadované informace poskytnout, tak jak jsou naznačeny Nálezem Ústavního soudu.

Povinný subjekt vyzval žadatele k doplnění žádosti o sdělení, jakým způsobem jsou ve Vašem případě splněny požadavky Ústavního soudu. Ve své výzvě ze dne 27. 3. 2019, která byla žadateli doručena téhož dne, povinný subjekt poukázal na závěry Ústavního soudu, zaujaté v nálezu ze dne 17. 10. 2017, sp zn. IV. ÚS 1378/16 s tím, že žadatelem požadovanou informaci lze poskytnout pouze v případě splnění podmínek uvedených v písmenech a) až c) bodu 125 odůvodnění předmětného nálezu (tj. a/ účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu; b/) informace samotná se týká veřejného zájmu; c/ žadatel o informaci plní úkoly či posílání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídacího psa“). K doplnění žádosti byla žadateli stanovena lhůta 5 dní ode dne doručení výzvy s tím, že pokud uvedené údaje neobdržíme, bude povinný subjekt žádost věcně hodnotit, tj. posuzovat splnění jednotlivých požadavků nálezu, pouze na základě informací povinnému subjektu dostupných.

Žadatel v předmětné lhůtě 5 dní žádost nedoplnil, když lhůta uplynula dnem 1. 4. 2019.

V.

Důvody, pro které povinný subjekt odmítá žádost žadatele, jsou následující.

Žádostí dotčená osoba nedala povinnému subjektu souhlas s poskytnutím předmětných informací.

V posuzovaném případě je poskytnutí těchto informací povinným subjektem zřetelným zásahem do práva žádostí dotčené osoby na ochranu před zasahováním do soukromého života a do práva na ochranu před neoprávněným zveřejňováním osobních dat. Jde o střet ústavně garantovaných základních práv, tj. práva dotčené osoby na ochranu před zasahováním do soukromého života dle čl. 10 Listiny a práva žadatele na svobodu projevu (a v jeho rámci práva na informace ve veřejném zájmu), chráněného článkem 17 Listiny na straně druhé.

Při střetu základních práv je nutno vycházet z principu, že všechna základní práva jsou rovnocenná. Povinný subjekt musí v každém jednotlivém případě porovnat dotčená základní práva, a posoudit, aby při vyřízení žádosti byla mezi nimi dodržena spravedlivá rovnováha.

Povinný subjekt proto přistoupil k posouzení podmínek v rozsahu stanoveném Nálezem Ústavního soudu s následujícím výsledkem.

Podle Nálezu Ústavního soudu (bod 125) povinný subjekt „...může odmítnout poskytnout žadateli informace o platu a odměnách zaměstnance vyžádané na základě ustanovení § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím, pokud nejsou splněny všechny tyto podmínky:

a) účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu;

b) informace samotná se týká veřejného zájmu;

c) žadatel o informaci plní úkoly či posílání dozoru veřejnosti či roli tzv. "společenského hlídacího psa";

d) informace existuje a je dostupná.

Nejsou-li všechny tyto podmínky splněny, potom odmítnutí poskytnout žadateli informaci o platu a odměnách zaměstnance není porušením povinností státních orgánů a orgánů územní

samosprávy poskytovat přiměřeným způsobem informace o své činnosti, vyplývající z článku 17 odst. 5 Listiny.“

Protože žadatel nedoplnil svoji žádost dle výzvy povinného subjektu, byl povinný subjekt nucen provést posouzení naplnění podmínek dle bodu 125 Nálezu Ústavního soudu na základě povinnému subjektu dostupných informací. Povinný subjekt provedl vyhledání informací týkajících se žadatele na internetové síti (Google, Facebook). Výsledek (rešerši) zjišťování založil do spisu.

Z výše uvedených veřejných informačních zdrojů povinný subjekt nezjistil jakékoliv aktivity žadatele ve vztahu k povinnému subjektu a ani ve směru, které by se týkaly předmětu jeho žádosti o poskytnutí informací a ani nezjistil informace o jakékoliv aktivitě žadatele, jež by mohly nasvědčovat tomu, že žadatel plnil či hodlá plnit úkol či poslání dozoru veřejnosti či roli „společenského hlídacího psa“.

Zda jsou naplněny ostatní podmínky bodu 125 Nálezu Ústavního soudu, tj. zda účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu či zda žadatelem požadovaná informace se samotná týká veřejného zájmu (jaký veřejný zájem žadatel získáním a dalším zpřístupněním požadované informace sleduje) nemohl povinný subjekt posoudit z důvodu, že žádost neobsahovala v tomto směru ničeho (žadatel nedoplnil svoji žádost dle výzvy povinného subjektu) a ani z dostupných zdrojů informací si povinný subjekt nemohl učinit žádný závěr.

Povinný subjekt, z výše uvedených důvodů, uzavírá, že v daném případě žádosti žadatele nebylo zjištěno naplnění podmínek bodu 125 Nálezu Ústavního soudu, tj. podmínek

a) účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu;

b) informace samotná se týká veřejného zájmu;

c) žadatel o informaci plní úkoly či poslání dozoru veřejnosti či roli tzv. "společenského hlídacího psa";

Protože podle bodu 125 Nálezu Ústavního soudu je předpokladem, pro vznik povinnosti povinného subjektu poskytnout požadované informace, splnění všech podmínek uvedených v tomto bodě Nálezu Ústavního soudu, povinný subjekt na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že neposkytnutí informací o dotčené osobě není porušením povinnosti povinného subjektu poskytovat přiměřeným způsobem informace o své činnosti plynoucí mu z čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod a proto rozhodl, že žadateli jím požadované informace neposkytne.

Z výše uvedených důvodů rozhodl tak, jak je ve výroku rozhodnutí uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí může žadatel podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Odvolání se podává prostřednictvím povinného subjektu k nadřízenému orgánu, jímž je Ministerstvo vnitra ČR.

- otisk úředního razítka -

Mgr. Sylva Smutná
samostatný referent
oddělení legislativní
odbor legislativně-právní

Rozdělovník:

1. Stejnopis rozhodnutí založen ve spise

2.

3.